

Mavi Kelebekler

— redfer · 20 Aralık 2018

*

mavi kelebekler ölür,
kelebekçe örülmüş bir duvar kalır geriye
uçmaya ne gerek var gece-gündüz
açlığa mahkum totaliter bir rejimden
bir çıkış yolu bulunur elbet
dördüncü vites son etap
delilik bedava!
damarlarımızda ki kan akar durur

*

iç düşman peşinde ,iç hesaplaşmalar neticesinde
baktığımızda üzeri buzlarla kaplı bir göl gibi
ölümü gönderir soğuk
fıskırır ,tazyikli bir hiddet arzusu
yeni bir uyanışı eyleme dönüştüren

*

çarpışır bilardo topları
umutlar, korkular, öfkeler, sevinçler
yetmez! dahası gerek
üzüntü, sevinç, aşk, nefretler
ilk vuruş hızını bildiğimiz takdirde
içimizdeki köleyi ancak kurtarabiliriz

*

öteki oyuncularını takip etmek gerek kazanmak için
her an her şey mümkün
günlük kazanç ve kayıpların kısılcığında
aynı hızda hareket ederken
birbirimize çarpmaya mahkumuz

*

duygularımızda ki değişiklikler
suya düşen mürekkep damlalarına benzer
her damla yeni bir renkte,
öngörülemez şekiller oluşturur
mavi kelebeğin kanatlarında
oysa vehimli zekalılar ,
vatan düşmanı ilan ediyorlar ben denizi

*

mavi kelebeği yeniden görebilmek için
hayatın her anı yeni bir başlangıçtır
tıpkı her güzellik gibi
zaman denen zeminde kanat açıp
yanıldığımızı idrak etmek hiç de kolay değil
çünkü yerçekiminin ne olduğunu bilmiyoruz

redfer